

Spørgsmaal bærer Vidnesbyrd om, at der i Udvalget eller paa anden Maade fra Tingenes Side er foretaget nogen Kritik af de Byggeplaner, som knytte sig til disse Spørgsmaal. Vi have jo Erfaring for, at vore tekniske Autoriteter have en stor Svaghed for at bygge flot og kostbart, og dette Ting i Særdeleshed har en stærk Opfordring til at være kritisk, naar saadanne Forslag foreligge. En saadan Kritik ser jeg imidlertid ikke er anvendt, og jeg beklager, at den anvendes alt for lidt ved alle saadanne Spørgsmaals Behandling. Nu har man givet en Lov, hvorved man har afskaaret sig fra i Fremtiden at gribe ind. Naar Autoriteterne komme med deres Forlangende, saa ere vi bundne til og maa finde os i, hvilken Bekostning de anvende. Og færdes vi omkring i Landet og se med nogenlunde praktiske Øjne paa, hvad der gennemføres, viser det sig den ene Gang efter den anden, at Autoriteterne anvende større Midler til Bygningsanlæg og forskellige andre Anlæg, end det var nødvendigt for det foreliggende Øjemed. Men saa har Sagen endnu en anden Side; uagtet den ogsaa er fremdragen af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, vil jeg ikke undlade ogsaa at nævne det, og det er, at dette stærke Forbrug af Statens Midler, denne store Fordring til Statskassen, denne Udsigt til, at der skal rejses Statslaan for at føre disse Forslag igennem, kan inden for et forholdsvis ikke kort Tidsrum ikke andet end øve skadelig Virkning paa de store Spørgsmaal, som ere oppe i Tiden om en gennemført Ændring af vore Beskatningsforhold. Jeg beklager, at dette vil blive Tilfældet, og jeg frygter for, at naar vi have vedtaget saadanne Forslag som dette, vil det for en kommende Regering, maaske den nærmest kommende, der, efter hvad det ser ud til, vil blive sammensat af Mænd, som her i Tinget have været særlig imod at stemme for disse Skatteloves Fremme, blive en yderligere Grund til at stille sig mindre velvillig over for disse Spørgsmaals Fremme, end det vilde være Tilfældet, naar Statskassen havde tilstrækkelig Evne til, at de kunde føres igennem. Jeg vil her som Eksempel nævne Tiendeloven, som man dog turde formene, at der fra mange Sider her i dette Ting lægges ganske overordentlig Vægt paa at se fremmet. Den vil ikke kunne opnaa at blive fremmet uden Statslaan, og et Statslaan af maaske ret betydeligt Omfang; men have vi i Forvejen belastet Statskassen i alt for høj Grad, saaledes som der er Udsigt til, at

vi gøre her og ved lignende Lejligheder, har man ogsaa for denne Sags Fremme skabt en yderligere Vanskelighed. Dette sidste er i Virkeligheden for mig en Hovedsag. Efter alt, hvad jeg her har udtalt, er mit Standpunkt til Sagen dette, at jeg maa stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Bøtke: Jeg har kun bedt om Ordet for ganske kort at motivere min Afstemning over for den foreliggende Indstilling. Jeg vil da sige, at naar jeg tillader mig at stemme for Indstillingen, sker det i det Haab og med det Ønske, som ogsaa er kommet frem fra forskellig andre Sider, nemlig saavel fra det ærede Medlem for Skanderborg (Byriel Jensen) som fra det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen), at Langaa—Silkeborg Banen maa fortsættes mellem Silkeborg og Bramminge; for øvrigt retter jeg ikke mindst min Tak til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen), som det glædede mig at høre havde det rigtige Syn paa denne Fortsættelses Betydning. Naar man vil tage Kortet og se, hvorledes Forholdene ere der, kan det ikke nægtes, at der her ligger et Stykke Opland omtrent af Størrelse som hele Fyen, der helt er udelukket fra enhver Baneforbindelse. Jeg tør vel ogsaa nok gaa ud fra, at Tanken med Langaa—Silkeborg Banen netop er den, at man i Tiden vil have den fortsat og have det midtjydske Længdebanspørgsmaal løst, og jeg tror ikke, at man her tager fejl. Det vilde utvivlsomt i ikke ringe Grad berolige en Del af denne Egns Befolkning, hvis man fra Ordførers Side kunde høre en Røst i den Retning. Det kan jo ikke nægtes, at en stor Del af denne Egns Befolkning gennem en meget lang Aarrække ganske rolig har ventet paa ogsaa en Gang at komme saa vidt at faa disse Spørgsmaal løste og faa Forbindelse med Omverdenen, og at den ved Behandlingen af det foreliggende Forslag er bleven noget skuffet. Dette gælder vel i særlig Grad Befolkningen mellem Herning og Give, idet der jo for denne Egns Vedkommende var stillet Forslag, og det gælder vel ogsaa, hvad de forskellige fra Egnen indsendte Andragender synes at tyde paa, Befolkningen ved den øvrige Del af den eventuelle midtjydske Længdebane. Idet jeg altsaa gaar ud fra, at jeg tør forvente, at det ikke kan være Mening, at denne Egn absolut skal vedblive at udelukkes fra Jærnbaneforbindelse, skal jeg, i det jeg for øvrigt kan sige, at det for saa vidt